

έχει μὲν ὅτι τὸν ἀδάμαντα, ἀναλύεται ὁμοίως ἐκ-
κλωσὴ διὰ τοῦ ὀξέος Βορακου τὰ συστατικὰ αὐτοῦ
στοιχεῖα εἶναι πυρίτις γῆ μετὰ ἀργίλου τίτανος καὶ
εἶδηρος ὀλίγος.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἄνθρακες φέρονται ἀπὸ τῶν Ἀσιατι-
κῶν Ἰνδιῶν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς Παγγαῦ, Βισιαγγῆρ,
Καλεκούτας, καὶ ἀπὸ τῆς Κεϋύνης. Οἱ ὀριότατοι
αὐτῶν εἶναι κατκόκκινοι καὶ ὀνομάζονται κυρίως Ἄν-
θρακες. Οἱ δὲ ἔχοντες χρῶμα ὀλιγώτερον κόκκινον
λέγονται Σπίνελα. Οἱ δὲ λευκοκόκκινοι Μπαλάσια,
καὶ οἱ κυτρινοκόκκινοι Ἀνθρακίται, οἱ ὅποιοι νομί-
ζονται οἱ εὐτελέστεροι. Α. Γ. Δ.

ΠΕΡΙ ὈΡΥΚΤΟΛΟΓΙΚῶΝ.

Ἀλάβαστρον (Gypsum Albastrum]. Οὗτος ὁ μαρμα-
ρειδῆς λίθος εἶναι τὸ λεπτότατον τοῦ γύψου εἶδος
καὶ τοῦ μαρμάρου ἀπαλωτέρας. Εἶναι ὀλίγον τι δια-
φανῆς καὶ στιλπνός, ἔχων ποικίλα χρώματα καὶ
εἰδήματα πολυεῖδη.

Ὁ Λευκὸς ὁμοιάζει τὴν καλλίστην ζαχαρὶν τιμώ-
μενον ὑπὲρ τὰ λοιπὰ εἶδη. Τὸ Ἀσιανὸν ἀλάβαστρον
εἶναι τὸ εὐειδέστερον καὶ πολυτιμώτερον. Ἐν Εὐρώ-
πῃ κατασκευάζονται ἐξ αὐτοῦ διάφορα ἀγγεῖα, δηλαδὴ
πιτήρια, πιάτα, ἀκροπήγια, ταμβακαθήκοι μελανοδο-
χεῖα, ἀγάλματα, καλ. Τὸ λευκὸν ἀλάβαστρον καίμε-
νον δίδει τὸν καλλίστον γύψον. Ἡ κόνις τοῦ ἀλαβά-
στρου εἰάν ζυμωθῆ ἑλαίῳ γίνεται μονομάτη λιθό-
κολα (λουκιούνη).

Ἐάν ἐντὸς ἐπὶ δευτέρου ἔξηκαστου τῆς ὥρας δύνη
θῶμεν νὰ κρητίζωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν 32 ἀκις ῥυθ-
μικῶς, τότε ἀποτελεῖται ἥχος καὶ τὸ οὖς δὲ ἡμῶν δι-
ακρίνει ταχεῖς κρούσεις ῥυθμικὰς ἕως 24, 000 ἐντὸς
ἐπὶ δευτέρου ἔξηκαστου τῆς ὥρας. Περισσότερας δὲ
δὲν δύναται νὰ διακρίνη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ καλὴ καὶ ἀγα-
θὴ σύζυγος τοῦ ἐντιμοτάτου Κ. Οὐτέλ, περὶ τῆς ὀ-
ποιᾶς εὐχαρίστως δημοσιεύσαμεν τὴν ἐπομένην πη-
ροφορίαν.

• Σήμερον, 21 Φεβρουαρίου 1851 ε. π., φερομέ-
νου ἀπο ἀμύνης τοῦ νεκροῦ τῆς ἀειμνήστου καὶ φι-

λελεήμονος Κυρίας Οὐτέλ, ἵνα κατὰ τὴν θέλησιν αὐ-
τῆς ἐντιμιασθῆ ἔνταῦθα ἐν Βυρνόβα, τὸ πλεῖστον μέ-
ρος τῶν κατοίκων χριστιανῶν ἐξῆλθεν εἰς προὔπαντη-
σιν τοῦ νεκροῦ πικρῶς δακρῶν καὶ στενάζον καὶ ἰ-
στοροῦν τὰς ἀρετὰς τῆς μακαρίας ψυχῆς, καὶ τὰς καθ' ἑ-
κάστην βοηθείας καὶ περιθάλψεις τῶν πτωχῶν ὑπ' αὐ-
τῆς. Καὶ κερνόντι, ἐκτὸς τῶν ἀγαθοεργιῶν καὶ ἐλεη-
μοσυῶν ἃς ἠρθείσα μακαρίτις ἐποίησε πανταχοῦ καὶ
πάντοτε ἐκ νεότητος πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνδεῶν τῆς κω-
μοπολεως Βυρνόβα, οἱ μὲν κατὰ μῆνα, οἱ δὲ κατ' ἔ-
τος, οἱ δὲ κατ' ἀνάγκην ἐλάμβανον τὰς διψιλὰς ἐλε-
ημοσύνας τῆς, καὶ οἱ τεχνίται διὰ τῆς ἐργασίας εὐρι-
σκον αὐτὴν καταφύγιον· οἱ τῶν ἐνδεῶν πεισχυόντες ἐ-
λάμβανον παρ' αὐτῆς πάντοτε δωρεὰν τὰ πρὸς τὴν χρί-
αν φάρμακα, καὶ οὐ μόνον ταῦτα ἀλλὰ καὶ πολλάκις
τοὺς τῆς λαμπρᾶς οἰκίας τῆς Ἰατρῆς ἐπεφόρτιζε τὴν
θεραπείαν τοιούτων ἀπόρων διὰ λογορρισμὸν τῆς. Οἱ ἐν-
δεεῖς τῶν ἐπιπέπων ἔθιμος ἐσοεῖν ἤθησον μεγάλου εὐερ-
γέτου ἢ δὲ εὐεργετικῆς χεῖρ ἐξέτεινετο ἕως τῶν ἐκ-
κλησιῶν παντὸς ὀνόματος Καλὴ φίλη, εὐπροσήγορος
εἰς πάντας, πρόθυμος εὐεργέτης, ὀρίστη μήτηρ καὶ
σύζυγος, ἦτο ἀξίη τοῦ σεβασμοῦ πάντων, διὸ καὶ ἡ
τελειτὴ τῆς ἀψοῆς βεθεῖαν λύπην εἰς πάντας.

• Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀξιώτιμος καὶ ἄριστος σύζυγός τῆς
Κυρίας Οὐτέλ φύσει εὐεργετικώτατος ὢν τιμῶν τὴν
μακαρίτιδα κατ' ἀξίαν, καὶ ἀγαπῶν τὰς φιλανθρωπούς
δαπάνης τῆς, ἐγροῆγει αὐτῇ ἀσμένως, κατὰ τὴν μεγα-
λοψυχίαν τοῦ λαμπροῦ ἔθιμος τῶν Ἄγγλων, ὅσα ἂν
ἐχρεώετο εἰς τὰς ἀγαθοεργίας τῆς. Νῦν δὲ δικαίως
τὰ δάνεια τῶν πτωχῶν λαμπρύνουσι τὸν τάφον τῆς
περισσότερον τῶν μαρμάρων. Γιαὶν ἔχως ἐλεφραν ἀξί-
σεβαστῆ Κυρίῃ!

« Ὁ Ἰατρὸς Ἀντώνιος Διτρις. »

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ 12 Ἀριθμῷ σελ. 139, στήλη πρόση, στιχ
24, ἀντὶ 30000 πόλεις, διώρθου 30, πόλεις.

ΕἶΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ Η'. ἀριθμοῦ τῆς Ἰωνικῆς Μελίσσης καὶ ἐφ-
εξῆς ὅσα ἄρθρα μεγάλα ἢ μικρὰ δὲν φέρουσιν ὑ-
πογραφήν ἢ γράμμα τι τοῦ ἀλφαβῆτου, ταῦτα δίδονται
ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Θ. Τιμαγένοῦς.

Ἐκάστου δὲ ἄλλου διανοητικοῦ ἔργου θέλει φέρει ἡ
τὴν ἰδίαν ἐκείνου ὑπογραφήν, ἢ γράμμα τι ἀλφαβητικόν.